

zaaknummer 2010 T 171 (2)

6 september 2012

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
raadsman: mr. M.A. Remmen, advocaat te Boxmeer,

tegen:

[naam],
geboren op [datum], overleden op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde ,
tijdens zijn leven priester in het Bisdom Roermond.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 9 november 2010.

Op 10 oktober 2011 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarna op 11 november 2011 advies is uitgebracht.

Tegen dit advies is op 25 november 2011 een bezwaarschrift ingediend door mgr. Dr. [naam], vicaris-generaal dat op 30 november 2011 bij de Klachtencommissie is binnengekomen.

Op 20 februari 2012 is het bezwaarschrift behandeld en gegrond verklaard. De klacht was niet volgens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur afgedaan. De bijzondere kamer bepaalde dat de klacht opnieuw moest worden behandeld, dat het klaagschrift aan het bisdom Roermond moest worden toegezonden, dat het bisdom de gelegenheid zou krijgen om een verweerschrift in te dienen en dat de klacht vervolgens met spoed zou worden behandeld.

Nadat dat de klacht door het secretariaat van de Klachtencommissie aan het Bisdom werd toegezonden, is op 19 juli 2012 een inhoudelijke reactie ingekomen van mgr.dr. [naam], vicaris-generaal van het Bisdom Roermond.

Op 6 augustus 2012 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Geen van de partijen is daarbij verschenen.

2. De klacht

2.1. Klager is in het schooljaar [jaar]-[jaar] als leerling naar de [naam] te [plaats] gegaan. Hij verbleef daar intern op het internaat [naam]. Gedurende het jaar dat klager op [naam] verbleef, is hij door verschillende paters en broeders misbruikt.

Aangeklaagde [naam] was een wereldheer. Op een middag mocht een groepje jongens onder leiding van aangeklaagde naar het zwembad. Eenmaal in het zwembad stelde aangeklaagde klager voor hem te leren zwemmen. Aangeklaagde hield klager onder zijn buik vast om hem zodoende boven water te houden. Maar al snel voelde klager de hand van aangeklaagde in zijn zwembroek gaan, om klager te masturberen. Niet veel later pakte aangeklaagde de hand van klager en bracht de hand naar de stijve penis van aangeklaagde om hem onder water te laten klaar komen.

Bij een volgende gelegenheid, waarbij klager weer met aangeklaagde zou gaan zwemmen, heeft klager zijn vinger in zijn keel gestoken, zodat hij moest overgeven om niet mee te hoeven naar het zwembad.

Klager is nooit meer gaan zwemmen en kan het nog steeds niet vanwege dit voorval.

2.2. Klager heeft het er erg moeilijk mee, dat hij door toedoen van aangeklaagde en andere aangeklaagden zelf een aantal broers heeft misbruikt. Een broer heeft dit aan de vader verteld, waarna de vader klager uit bed sleurde van de trap trok en hem halfdood sloeg. Toen klager vertelde dat hij dit van de paters had geleerd, geloofde vader hem niet. Klager zei dat vader dan maar eens met Broeder [naam] moest gaan praten, omdat klager hem in vertrouwen had genomen over hetgeen was voorgevallen. Aan dit gebeuren heeft klager oorsuizingen overgehouden.

De vader van klager is toen naar Broeder [naam] geweest en deze zei hem, dat klager hem inderdaad van het misbruik op de hoogte had gesteld. Vader had daarna erg veel spijt van zijn eigen reactie. Maar toch is er geen aangifte of iets anders gevolgd.

Door dit gebeuren heeft klager nagenoeg geen contact meer met zijn familie. Klager zondert zich steeds meer af. In [jaar] is klager arbeidsongeschikt verklaard. Klager heeft al 23 jaar geen seksuele relatie meer met zijn vrouw. Hij heeft zich altijd een vreemde in zijn eigen lichaam gevoeld. Zijn vrouw heeft zijn penis nooit mogen aanraken. Klager heeft zelf ook jarenlang zijn penis alleen met een tissue of zakdoek aangeraakt. Klager heeft moeite zijn kinderen en kleinkinderen te knuffelen.

Als de zon schijnt, ziet klager in de schaduwen de zwarte rokken van de paters.

2.3. Klager wil erkenning en excuses van het hem aangedane onrecht. Verder wil klager ook een billijke schadevergoeding.

3. Het verweer

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. De vicaris-generaal heeft in zijn reactie gesteld dat hij het door de heer [naam] naar voren gebrachte misbruik aannemelijk acht. Het bij het bisdom aanwezige dossier over de betreffende priester vormt in combinatie met andere soortgelijke klachten c.q. meldingen voor het bisdom aanleiding om geen enkel vraagteken te plaatsen bij het relaas van de heer [naam].

Het bisdom betreurt het leed dat aangeklaagde de heer [naam] heeft aangedaan, zeer.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheidssituatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of

uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3. Er zijn ruim [aantal] jaar verstreken sedert de feiten die klager aangeklaagde verwijt zich hebben afgespeeld. Alleen al door het overlijden van aangeklaagde zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken. Wél is voor de Klachtencommissie aannemelijk geworden dat de gebeurtenissen die klager schetst hebben plaatsgevonden.

4.4. Naast de wijze waarop het voorval in het klaagschrift is beschreven, stoelt de Klachtencommissie haar overtuiging op het steunbewijs dat bestaat uit een soortgelijke klacht ingediend door [naam], de melding gedaan door [naam] en de verklaring van [naam], die allen in belangrijke mate aansluiten bij de verklaring van klager.

4.5. De Klachtencommissie hecht voorts belang aan de erkenning van het misbruik door mgr. Dr. [naam], waarbij hij heeft verwezen naar bijlagen, waaruit blijkt dat aangeklaagde kampte met zware psychische problemen. Deze psychische problemen blijken in het bijzonder uit passages in brieven die handelen over de seksuele fantasieën, waarbij ook expliciet wordt gerefereerd aan situaties met kinderen.

4.5. Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde met gebruikmaking van misbruik van gezag en in een afhankelijkheidssituatie hoogst kwalijk is geweest. Klager was ten tijde van de aanvang van het misbruik pas 13 jaar oud. Aangeklaagde was voor hem iemand in wie hij vertrouwen moest kunnen stellen.

4.6. Gelet op het feit dat aangeklaagde is overleden kunnen tegen hem geen maatregelen meer worden genomen. Daarom zal de Klachtencommissie zich bij haar advisering richten op de vermindering van het leed dat klager is aangedaan. De vicaris-generaal heeft daartoe een eerste stap gedaan door namens het bisdom het leed te erkennen en oprecht spijt te betuigen.

4.7. Over het verzoek van klager om financiële vergoedingen kan de Klachtencommissie niet adviseren. Dit behoort niet tot haar taak. Bij een gegrondverklaring van de klacht door de de Bisschop zal klager zich voor het verkrijgen van schadevergoeding dienen te wenden tot de Compensatiecommissie.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Bisschop van Roermond de klacht gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 6 september 2012 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, drs. A.M. van Beelen en mr. P.R.M. van der Ven pr, leden, bijgestaan door mr. Y. Rikken, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Bisschop van Roermond en aan klager verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Procedure stelt de Bisschop binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Procedure geeft de Bisschop daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Bisschop.